

Mirror

ΤΕΥΧΟΣ 15, ΙΟΥΛΙΟΣ 1999
2.000 ΔΡΧ.

ΤΑ ΚΑΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ SHOWBIZ. ΣΧΕΣΕΙΣ:
ΝΕΑ ΗΘΗ, ΝΕΟ SEX, ΝΕΕΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ.
50 Σελ. Ομορφιά, NEW AGE ΔΙΑΤΡΟΦΗ, νέα αντιηλιακά, θαλασσοθεραπεία

HOT SUMMER FASHION
ΜΟΔΑ
ΟΙ ΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

80
ΣΕΛ.

Απ. συνέντευξη ROBERT DE NIRO, Versace, Ricky Martin, Κ. Λέχου, Κ. Κόκλας

ΤΑΞΙΔΙ

ΤΥΝΗΣΙΑ

Από τη θάλασσα στην έρημο. Από τον άνθρωπο της πόλης στον τυχοδιώκτη του πουθενά. Μια χώρα γεμάτη αντιφάσεις. Ένα εξωτικό χαρμάνι αραβικού, αφρικανικού και μεσογειακού αρώματος.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΙΛΑΚΗΣ

Επείτα από ταξίδι μιάμισης περίπου ώρας προσγειωνόμαστε στην Τύνιδα, πρωτεύουσα της Τυνησίας. Χτισμένη το 2ο π.Χ. αιώνα, δεν έχει σήμερα να ζηλέψει τίποτα από μια ευρωπαϊκή μεγαλούπολη. Με αραβικά, νεοαποικιακά και μοντέρνα στοιχεία, είναι μια πόλη που πάλλεται σε σύγχρονους ρυθμούς. Μοναδικό διαφοροποιητικό στοιχείο, οι ίδιοι οι άνθρωποι. Και η Μεντίνα, που κρατάει ακόμη αναλλοίωτη την ατμόσφαιρα μιας άλλης εποχής. Μια αρχαία πόλη με καφενεία, χαμάμ, παζάρια και τζαμιά. Το πιο γνωστό είναι το Μεγάλο Τζαμί, η πνευματική καρδιά της Μεντίνα και άλλοτε το κέντρο θεολογικών σπουδών. Αριστερά και δεξιά του απλώνονται τα σουκ, τα περίφημα παζάρια που παίρνουν το όνομά τους από το είδος των πραγμάτων που πουλούν. Τα περιεργαζόμαστε με ενδιαφέρον και μετά φεύγουμε για μια σύντομη επίσκεψη στη γειτονική Καρχηδόνα με τα ρωμαϊκά ερείπια. Πηγαίνουμε να πούμε κάτι

στο διπλανό χωριό Σίντι-μπου-Σαϊντ και αναγνωρίζουμε σ' αυτό την έντονη παρουσία της ανδαλουσιανής ατμόσφαιρας. Κατηφορίζουμε σιγά σιγά προς το νότο. Πρώτη στάση η ιερή πόλη Καϊρουάν με το Μεγάλο Τέμενος. Η απαρχή του ισλαμισμού στο Μαγκρέμπ. **Ο Πάουλ Κλέε ισχυρίστηκε ότι αυτή η πόλη άλλαξε τη ζωή του: «Το χρώμα με συνεπήρε. Το χρώμα κι εγώ γίναμε ένα».** Η γαλήνη των τζαμιών, ο ήχος από το περπάτημα με σανδάλια στα σοκάκια, τα μοναδικά χρώματα – όλα μια αστείρευτη πηγή έμπνευσης για τους Άραβες ποιητές. Συνεχίζουμε προς τη Σμπεϊτλά, την πόλη που ξεφυτρώνει στη μέση του πουθενά και είναι γεμάτη αρχαίους ναούς με βυζαντινά μωσαϊκά. Όσο περνάει η ώρα, έχουμε το προαίσθημα ότι μια μεγάλη έκπληξη μας περιμένει: το νότιο μέρος της χώρας. Έχουμε πειστεί απόλυτα για την ιστορική αξία της Τυνησίας του βορρά, αλλά σίγουρα δεν είναι αυτό το μοναδικό «κάτι». Περνάμε από πολλά χωριά, Γκάφσα,

Μετλαούι κ.ά., παρατηρώντας γύρω μας το σκηνικό που ολοένα αλλάζει. Το ρωμαϊκό στοιχείο παύει να δεσπόζει και τη θέση του παίρνει κάποιιο άλλο, λιγότερο πολύπλοκο: μια πρωτόγνωρη φύση. Ατελείωτες ευθείες μιας άγονης περιοχής, που προετοιμάζουν τη μεγάλη έκπληξη. Ο οδηγός μάς λέει ότι στα δεξιά μας είναι οι ορεινές οάσεις της Ταμερζά, μόλις λίγα χιλιόμετρα από την Αλγερία.

Τοζέρ. Πλησιάζουν μεσάνυχτα όταν φτάνουμε, αλλά βλέπουμε καθαρά ότι βρισκόμαστε πλέον σ' έναν άλλο κόσμο. Μετά από έξι ώρες βγαίνουμε από το αυτοκίνητο

και πατάμε άμμο. Το πρωί το άκουσμα της πρωινής προσευχής σκορπίζεται στον αέρα από τον κεντρικό μιναρέ. Ανοίγουμε το παράθυρο και συνειδητοποιούμε έκθαμβοι ότι βρισκόμαστε μέσα σε μια οάση από φοίνικες. Χωρίς να πούμε πολλά, παίρνουμε μια βαθιά ανάσα και ξεκινάμε για να γνωρίσουμε επιτέλους από κοντά αυτά που χρόνια τώρα φανταζόμαστε. **Ένα χωριό θαμμένο στην ώρα. Κιλίμια κρεμασμένα παντού, φρέσκοι κουρμάδες, κάρτα με Βέρβερους αμαζάδες.** Ανεβαίνουμε στο πρώτο κάρ και με 15 δηνάρια εισβάλλουμε στην καρδιά της οάσης. Τη βόλτα μας διακόπτει για μια στιγμή ένας Βεδουίνος που θέλει να περάσει απέναντι. Θέλουμε να τον φωτογραφίσουμε, αλλά εκείνος αρνείται. Επιστρέφουμε στο κέντρο της Τοζέρ και κάποιος από το μαγαζί του αγοράσαμε βερβέρικα κιλίμια μας προτείνει να μας πάει στην αρχαία πόλη. Τον ρωτάμε πόσο θα κοστίσει και μας απαντά χαμογελώντας: «Τίποτα, γιατί είστε φίλοι μου». Περνάμε την πύλη

και περπατάμε πάνω σε άμμο. Θαυμάζουμε τις πιο όμορφες πόρτες που είδαμε ποτέ, το μιναρέ των σουφιδών, των μυστικιστών ασκητών του ισλαμισμού. Ο οδηγός μας μάς λέει να καθίσουμε να ακούσουμε την απογευματινή προσευχή, αλλά πρέπει να προλάβουμε τη δύση κάπου αλλού. Δεν ξέρουμε ακριβώς γιατί, αλλά όλοι μάς μιλούν γι' αυτή τη δύση. Μπαίνουμε στο αυτοκίνητο και σε μισή ώρα είμαστε εκεί. Στη Νέφτα σταματάμε να πούμε ένα τσάι στο «Café de la Corbeille» που έχει θέα στη φημισμένη οάση της Νέφτα.

Σαχάρα. Εικόνα ασύλληπτη, βγαλμένη από τα παραμύθια. Η Σαχάρα είναι απέραντη, γαλήνια, ήσυχη. Ανεβαίνουμε για πρώτη φορά σε καμήλα και οι Βεδουίνοι μας οδηγούν στον πιο ψηλό αμμόλοφο. Ο ήλιος αρχίζει να δύει, η άμμος βάφεται κόκκινη κι εμείς είμαστε πια ανήμποροι να περιγράψουμε με λόγια τη συγκλονιστική ομορφιά που ξετυλίγεται μπροστά μας. Η απόλυτη ησυχία διακόπτεται από έναν μακρινό ήχο που, όπως μαθαίνουμε, είναι το τρένο της Αλγερίας.

Το άλλο πρωί ξεκινάμε με κατεύθυνση τη λίμνη Σοτ Ελ Τζερίντ. **Μια άσπρη λίμνη από αλάτι μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι. Η λίμνη των αντικατοπτρισμών.** Η λίμνη που σε κάποιον άλλο αιώνα «ρούφηξε» ολόκληρα καραβάνια. Σήμερα μια ατέλειωτη ευθεία δρόμου την κόβει στα δύο, διαιρώντας την Τυνησία στη μέση. Φτάνουμε στο Κεμπίλι και, παίρνοντας το δρόμο που διασχίζει την έρημο, κατευθυνόμαστε προς την Ντουζ. Περνάμε από το γραφικό χωριό Ζααφράν και τελικά φτάνουμε στον προορισμό

69

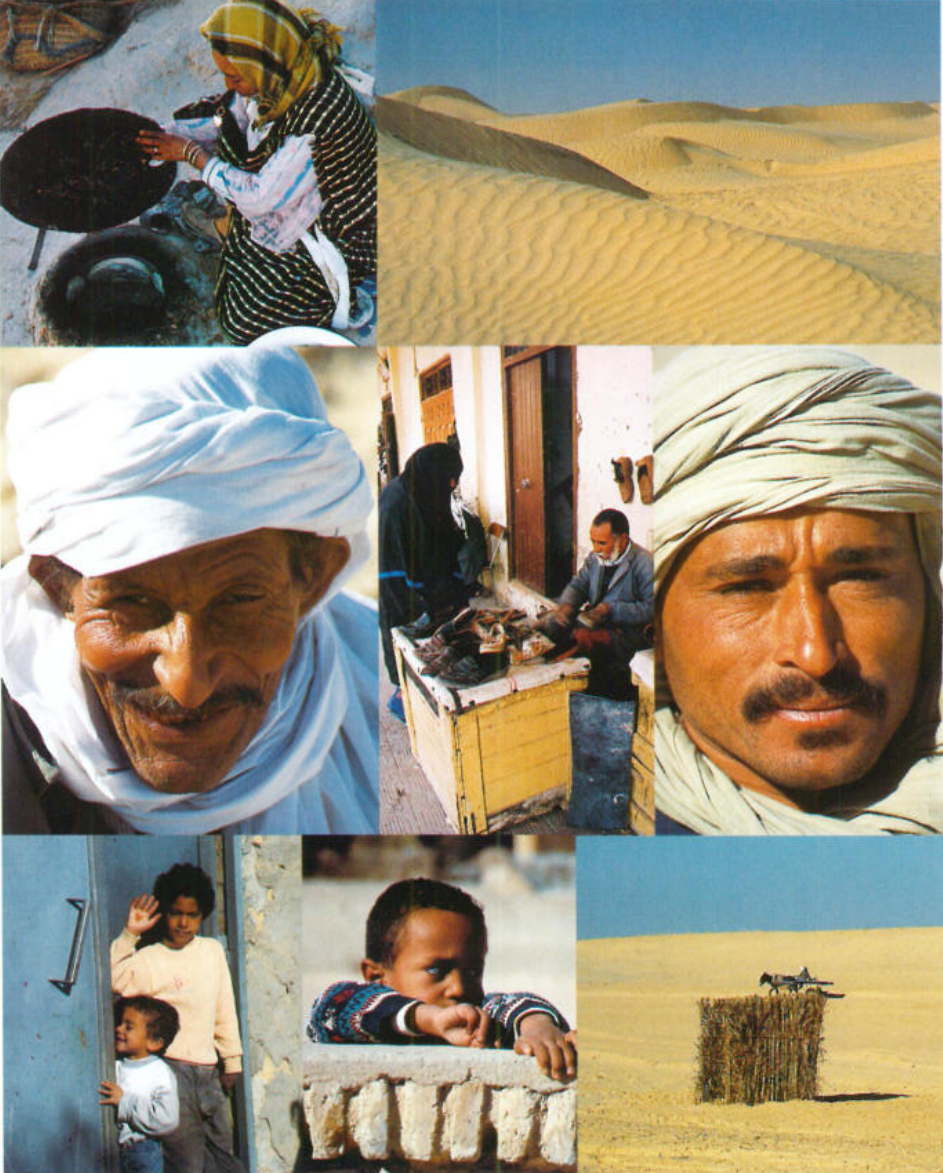
μας, την πόλη Ντουζ, την Πύλη της Ερήμου. Εκεί που περιπλανήθηκε και ο Λόρενς της Αραβίας. Εκπληκτικά ξενοδοχεία ανατολικού ρυθμού στην άκρη της ερήμου ικανοποιούν και την πιο τρελή επιθυμία. Ανοίγεις το παράθυρο και η έρημος απλώνεται μεγαλόπρεπα μπροστά σου. Συνεχίζουμε την πορεία μας από το δρόμο που γίνεται το ράλι Παρίσι-Ντακάρ. Μια ατέλειωτη ευθεία άγριου χωματόδρομου που περνάει μέσα από στέπες. Περνάμε από τη γραφική Ταμερζέτ και καταλήγουμε στη Ματιμάτα. Η εμπειρία είναι μοναδική. Σεληνιακό τοπίο και τρώγλες του δού αιώνα, σκαμμένες μέσα στη γη. Ακόμη κατοικούνται από τρωγλοδύτες, οι οποίοι, απρόσμενα φιλόξενοι, σε καλούν να μεις στο ταπεινό σπιτικό τους, ενώ δίπλα σου ψήνουν ψωμί μέσα στη γη. Ταξιδεύουμε ακόμα πιο νότια και καταλήγουμε στην περιοχή των Ξουρ. Ένα σύμπλεγμα παραδοσιακών οικισμών με μια ιδιόμορφη αρχιτεκτονική από πρωτόγονες κοινωνίες, που ζουν απομονωμένες από την υπόλοιπη Τυνησία. Ίσως να είναι η τελευταία ένδειξη πολιτισμού πριν την είσοδο στην απέραντη έρημο.

Ο δρόμος του γυρισμού φαίνεται μακρύς. Ο χρόνος αρχίζει να κυλάει πάλι μπροστά. Αφήνουμε πίσω μας το παραμύθι και κάνουμε μια στάση στη Τζέρμπα, το νησί των Λωτοφάγων, που κάποτε μάγεψε τον Οδυσσέα.

Ο γνώριμος ρυθμός της σύγχρονης καθημερινότητας ξαναμπαίνει στη ζωή μας. Κάθε στοιχείο πολυτέλειας μας φαίνεται περιττό. Ηλιόλουστη 36ο μέρες το χρόνο, η Τζέρμπα εξυπηρετεί έναν τουρισμό τεσσάρων αστερών. Όπως και το Σου, μια πόλη καθαρά μουσουλμανική, με παλιά αρχοντικά και πλούσιες αγορές δίπλα σε αμμουδερές παραλίες. Λίγα χιλιόμετρα πιο βόρεια βρίσκεται το Πορτ ελ Καντάουι, το παραδοσιακό θέρετρο με τις αμέτρητες μπουκαμβιλίες. Και τέλος το Χαμαμέτ, το πιο γνωστό τουριστικό θέρετρο.

Είναι ωραία κι αυτά, αλλά για μας πλέον φαντάζουν λίγο «προβλέψιμα». Η αληθινή Τυνησία είναι στο νότο. Ζει και ανασαίνει δίπλα στην έρημο, κάτω από τα φοινικόδεντρα. Είναι βαμμένη με ώχρα και παζαρεύει πάντα με χαμόγελο. Εκεί κάποιες στιγμές νιώθεις ότι μόνο εσύ υπάρχουν στον κόσμο. Κι αν κάποιος βρεθεί μπροστά σου, θα είναι ένας περιπλανώμενος νομάς που ψάχνει να βρει το δρόμο του σ' έναν άλλο αιώνα.

ΜΙΚΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΕΚΤΑΣΗ: 164.000 τ.χλμ.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 8.000.000, κυρίως Βέρβεροι.

ΚΛΙΜΑ: Μεσογειακό (στην έρημο το βράδυ η θερμοκρασία πέφτει στους 0° C).

ΓΛΩΣΣΑ: Αραβικά, γαλλικά.

ΝΟΜΙΣΜΑ: Τυνησιακό δηνάριο.

ΒΙΖΑ: Δεν χρειάζεται για Έλληνες υπήκοους.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ: Μωαμεθανοί.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΩΡΑΣ: Μία ώρα πίσω.

ΘΑ ΜΕΙΝΕΤΕ: Η Τυνησία διαθέτει άρτια ξενοδοχειακή υποδομή. Προμηθευτείτε κατάλογο από τα τουριστικά γραφεία στο αεροδρόμιο της Τύνιδας ή από τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα.

ΘΑ ΦΑΤΕ: **Κουσκούς:** Είναι το κύριο φαγητό της περιοχής. Ένα τεράστιο μπουλ σιμιγδάλι βρασμένο στον ατμό, με κρέας και σάλτσα λαχανικών. **Brochettes:** Κεμπάπ στα κάρβουνα με σάλτσα τσίλι. **Brik a l' oeuf:** Λεπτή, τραγανή ζύμη ψημένη σε λάδι, σαν κρέπα, με αυγό.

ΘΑ ΨΩΝΙΣΕΤΕ: Κεραμικά, μπαχαρικά, αρωματικά λάδια, χουρμάδες, δερμάτινα, χαλιά και κιλίμια. Ετοιμαστείτε για γερό παζάρι, γιατί συνήθως ζητούν τρεις φορές πάνω από την πραγματική αξία.

ΘΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΘΕΙΤΕ: Με αεροπλάνο, τρένο, λεωφορείο, ταξί. Για μεγάλες αποστάσεις προτιμήστε τα ταξί louages, τα λευκά station wagon με τη χαρακτηριστική κόκκινη γραμμή στο πλάι. Θα τα μοιραστείτε με άλλους που πηγαίνουν προς την ίδια κατεύθυνση μ' εσάς. Προσοχή μόνο στις τιμές που θα σας ζητήσουν. Σταθμοί louages υπάρχουν στις περισσότερες πόλεις. Για περιοδεία στις ερήμους προτιμήστε 4Χ4 ή, κατά τους ντόπιους, «κατκάτ».

ΧΡΗΣΙΜΟ TIP: Το δηνάριο δεν εξάγεται. Όταν φτάσετε στην Τυνησία και αλλάξετε τα χρήματά σας σε δηνάρια, να κρατήσετε την απόδειξη της συναλλαγής. Μόνο έτσι θα μπορέσετε στο γυρισμό να αλλάξετε ξανά τα δηνάρια που σας περίσσεψαν. Άννα Τρούλη